

DOMOVINA

Upravištvo „Domovina“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovina“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Triletno Din 7-50, polletno Din 15-
celoletno Din 30-.

Za trezne ljudi

(Dopis samostojnega kmeta iz Savinjske doline)

Ne spuščam se na tem mestu v razmotrivanje, kakšne načelne razlike obstoje med samostojnimi demokrati in samostojnimi kmeti, temveč najprej ugotavljam, kar je sicer splošno znano: polom SKS in neuspeh JDS pri lanskih skupščinskih volitvah je zakrivilo dejstvo, da sta obe napredni stranki nastopali ločeno. Novi volilni red ni prijazen malim strankam, ki se morajo ob volitvah vezati, če hočejo imeti uspeh.

Lani se je vodstvo JDS, kar mi je točno znano, mnogo prizadevalo, da bi pridobilo našo SKS za skupno napredno fronto, toda g. Pucelj je demokrate odbil, češ, saj bo tudi tako pobral vse napredne glasove. Kaj se je zgodilo, vemo vsi. G. Pucelj, ki je računal celo na šest do sedem mandatov, je bil le sam izvoljen, in še to brez količnika. Obenem se pa je tudi izkazalo, da je v Sloveniji brez Ljubljane protivno Puceljevemu naziranju dobila JDS več glasov kakor SKS. Tako je lani zaradi napredne nesloge dobila na Slovenskem JDS enega in SKS tudi samo enega poslanca. Le površen račun nam pove, da bi si s složenim nastopom mogli naprednjaki v Sloveniji priboriti najmanj pet poslancev, za katere smo skupaj imeli dovolj glasov. Pri tem pa moramo upoštevati, da baš zaradi te nesloge cela vrsta dobrih naprednjakov ni oddala kroglic, ker jih je bolelo, ko so gledali, kako se na veselje klerikalcev cepijo napredne sile.

Glavni krivec lanske razcepljenosti je bil g. Pucelj in baš zato smo se mu letos odrekli štajerski somišljeniki SKS, ki računamo drugače in boljše kakor g. Pucelj. Mi ostajamo pristaši SKS, toda se obenem zavedamo, da smo narodni in napredni in v tem sorodni JDS. Mi, ki nismo naprednjaki le od včeraj do danes, ne pozabljamo, da smo svojo častno stališče ob rami s somišljeniki JDS v boju proti največji slovenski nesreči, proti klerikalizmu — sovražniku napredka in duševne svobode.

Zato nam je bilo tem lažje skleniti kompromis s samostojnimi demokrati. Za Narodni blok bomo šli z vsem ognjem in se ne bomo dali oplasiti od nikogar. Dovolj smo zreli, da znamo sami dobro in točno presoditi, kaj delamo. Baš s samostojnimi demokrati gremo najlažje, kakor sem že zgoraj omenil, in to zlasti tudi zaradi tega, ker smo

opazovali izza lanskih volitev, da so slovenski demokrati z enim poslancem več delali in napravili za Slovenijo in državo kakor vseh ostalih 25 poslancev z g. Puceljem vred. Žal, da moram tudi g. Pucelja prištevati med te nedelavne poslanca. Čisti račun in razum mi to pokažeta.

Kaj je napravil g. Pucelj? Zvezal se je s srbskimi zemljoradniki, ki so se v svojem dcsedanjem političnem delovanju izkazali le — s krepkim in sočnim zmerjanjem, ki ga je naše glasilo «Kmetijski list» prav brez potrebe ponavljalo za njimi. Sploh ne razumem, kakšne koristi naj imamo mi slovenski kmetje od združenja s srbskimi zemljoradniki, ki zasledujejo svoje posebne interese, ki nimajo z našimi ničesar skupnega.

Trezno računanje nam pove, da gosp. Pucelj ni delal ničesar, da so klerikalni tigri pozabili na vse svoje obljube ter s svojo politiko zakrivali povišanje davkov, taks in železniške tarife ter da se v vladi niso pobrigali za izenačenje davkov, pač pa so uvajali nasilje nad uradništvom ter hoteli oslepariti državno blagajno za več milijonov. Mi v Savinjski dolini čitamo razno časopisje, da čujemo

vse plati. Zatorej moremo tuči presoditi, da so slovenski demokrati kljub neznamemu zastopstvu v narodni skupščini mnogo delali in da je celo dr. Žerjav, ki ni bil niti poslanec, s pomočjo svojega ugleda in vpliva neumorno deloval za nas. Naj brizga nanj gnojnico kdorkoli, nas ne bo nihče preslepil, mi nismo backi od kova «Slovenskega gospodarja». Mi vemo, da se je kuluk odpravil tudi s posredovanjem dr. Žerjava, mi vemo, da je dr. Žerjav tisti, ki ni pozabil, da so davčna bremena v državi neenako razdeljena in da je zato posredoval, da se delo za izenačenje direktnih davkov pospeši.

V zvezi s stranko, ki ima takšne ljudi, gremo mi z veseljem v boj proti škodljivcem Slovenije. Avtonomija, federacija, republika in drug takšen lim za muhe nas ne moti, ker od njih ne bo nihče sit. Mi smo Jugoslovenci in tega mogoče na ljubo g. Pucelju ne zatajimo. Mi smo isti, kakor smo bili pred tremi, štirimi leti, ko je bil še tudi g. Pucelj našega mišljenja ter sodeloval na naši ustavi. Le v čvrsti državi z resnimi državniki je naša rešitev, to je: tudi blagostanje kmetijskega stanu. Naše geslo bodi: treznost, a ne puhlo opletanje z republikanskimi, avtonomističnimi in drugimi vabami za nerazsodne ljudi.

Širite „Domovino“!

Razpis krasnih nagrad za nabiralce novih naročnikov

«Domovina» je danes zaradi zanimive poučne in zabavne vsebine najpriljubljenejši tednik v Sloveniji. Naš časopis si je počasi utrl pot med vse podeželske sloje. Čitajo ga radi kmetje, obrtniki, delavci kakor tudi vsi drugi sloji. Ni to naša lastna hvala, temveč nam to priznavajo čitatelji «Domovine» sami.

Ako se torej uredništvo potrudi, da čim najbolj skuša ustreči čitateljem, smemo na drugi strani tudi od naših čitalcev pričakovati reda v plačevanju naročnine. Tisk in papir sta danes zelo draga. «Domovina» bo izhajala tem pogostejše v velikem obsegu in z zanimivimi slikami, čim bolj se bodo naročniki zavedali svojih dolžnosti. Ni v čast onemu, ki ne uvideva, da je naročnino treba baš tako redno poravnovati kakor dolgove za razne potrebščine v trgovini.

Poleg zavesti, da je potreben red v plačevanju naročnine, naj bi se v naročnikih, prijateljih našega lista, vzbudila

tudi zavest nekake dolžnosti za širjenje «Domovine» med onimi, ki doslej še niso stopili v naš krog.

V svrhu večje izpodbude razpisujemo krasne nagrade v knjigah za deset nabiralcev, ki nam bodo do 10. januarja 1925. nabrali največ novih naročnikov. Glavni pogoj je, da nabiralec obenem s točnimi naslovi novih naročnikov pobere in vrošlje tudi polletno naročnino za vsakega novega naročnika. Kdor pošlje za kakšnega novega naročnika celoletno naročnino, se mu bo to štelo pri presojanju glede razdelitve nagrad za dva naročnika. Kontroliralo pa se bo strogo, da kdo med novimi naročniki ne javi tudi starih. Polletna naročnina znaša le 15 dinarjev. Vsak pošiljalec novih naročnikov naj napiše tudi svoj točni naslov.

Nagrade so nastopne:

Prva nagrada obsega sedem knjig (romanov), in sicer: «Pater Kajetan», «Lucifer», «Veliki inkvizitor», «Hči pa

peža», «Gusarji», «Blagajna velikega vojvode» in «Doživljaji gospoda Colina».

Druga in tretja nagrada obsegata vsaka po šest knjig, in sicer: «Pater Kajetan», «Lucifer», «Veliki inkvizitor», «Hči papeža», «Gusarji» in «Blagajna velikega vojvode».

Četrta in peta nagrada obsegata vsaka po pet knjig, in sicer: «Pater Kajetan», «Lucifer», «Veliki inkvizitor», «Hči papeža» in «Gusarji».

Šesta in sedma nagrada obsegata vsaka po nastopne štiri knjige: «Pater Kajetan», «Lucifer», «Veliki inkvizitor» in «Hči papeža».

Osmo, deveto in deseto nagrado obsegajo vsaka po nastopne tri knjige: «Pater Kajetan», «Lucifer» in «Veliki inkvizitor».

Nagrade se bodo razdelile tako, da dobi prvo dotičnik, ki bo nabral največje število novih naročnikov, ostale nagrade pa prejme po vrsti ostalih devet nabiralcev, ki izkazujejo za njim največje število.

Vsem nabiralcem, ki vpošljejo vsaj pet novih naročnikov in ki najbrž s tem številom ne bodo prišli v poštev pri razdelitvi gornjih daril, se bo odpustila za ostala naročnina, ako jo imajo močče še poravnati; če pa imajo vso naročnino poravnano, se jim bo eno leto brezplačno pošiljala «Domovina». — Prijatelje, ki ne morejo dobiti več kakor enega do štiri naročnike, prosimo, da nam pošljejo tudi te, čeprav ne pridejo v poštev za razpisane nagrade. Naj jim bo v zadoščenje zavest, da delajo za svoj list.

Na delo torej! Čas je do 10. januarja 1925. Imena onih, ki bodo dobili nagrade, bomo objavili obenem s številom dobljenih novih naročnikov.

Po vsej Sloveniji gre glas: Le „Domovina“ je za nas!

Anton Stražar:

Krvavi denar

Povest iz minulih časov.

(Dalje.)

XVIII.

«Stopi za brusačem, spravi ga s pota; plačilo ne odide!»

Do krvi pobitega in v neza-vesti je našel Mihovec brusača Brdarja...

Cez kake četrte ure po razgovoru, ki sta ga imela Jurče in brusač, pride nazaj v gostilno Pajek; njemu ni bilo dosti do poštenega dela, zato se je tudi opravljal pri hlevu takoj naveličal.

«No, no, Jurče, kaj pa sta imela tako skrivnostne pogovore s tem brusačem?»

«Kar hitro ti prinesem še kozarec žganja; a poslušaj: potem hitro stopi za tem brusačem, spravi ga s pota; lepo plačilo ti ne odide!»

«Za vruga, kaj se ti je pa zameril ta človek?»

«Ni časa dolgo in široko pripovedovati; le to ti rečem, da gre nam vsem za nohtel! Bil je ta zlodej pri meni, povedal

Politični pregled

Tedni minevajo in volitve se približujejo. Volilne priprave so v glavnem končane, volišča so določena in posamezne stranke razglašajo liste svojih kandidatov. Zdaj se prične prava volilna borba. Seveda, kdor si je na jasnem z lastnim treznim razsojanjem, lahko le mirno pričakuje volilni dan, da pri volilnih škatlicah izpolni svojo državljansko pravico. Ali le premnogo je še med slovenskimi volilci zaslepljenec, ki navzlic preizkušnjam v zadnjem letu še vedno niso izpregledali.

kdo jih je sleparil

in za koga se morajo pri teh volitvah odločiti, ako hočejo dobro sebi in domovini. SLS, ki se tudi še letos drzne proglašati za «stranko slovenskega naroda», je Slovincem nakopala s svojo goljufivostjo, lažnivostjo in nesposobnostjo toliko gorja, da ga bomo Slovenci čutili nekoliko še tedaj, ako pri teh volitvah docela izgine s poprišča, a še neizmeren huje, ako se ji znova posreči spraviti parlament nesposobne tigrovske zgagarje. Klerikalni tigri, njih 21 po številu, so slovensko ljudstvo ociganili z avtonomijo, povišali so davke, uganjali korupcijo zase in za svojo magnatsko kliko ter tako Slovincem poleg neznosnih bremen nakopali še slabotno ime. Navzlic tem vnebovpiječim škandalom na klerikalna stranka tudi še letos namerava slepariti slovensko nezavedno ljudstvo s starimi lažmi in obljubami, za svoje kandidate pa po večini postavlja zopet

stare brezzobe tigre,

ki si za svoje dosedanje «delovanje» ne zaslužijo drugega, kakor da jih slovenski davkoplačevalec z mokro cunjjo požene v njihove brloge, če že sami nimajo toliko sramu in vesti, da bi se za vekomaj umaknili s politične arene. Tigri se hočejo še nadalje v praznem rjovenju

mastiti z dnevnici, z mokarskimi korupcijami, s poviševanji davkov in vse splošnim izžemanjem slovenskega davkoplačevalca. Ni jim še dovolj, da so s takim ravnanjem itak že spravili Slovenijo na rob propada, njihove sleparske požrešnosti še ni in ne bo konec. Tu torej pač ne velja nič druga kakor resen opomin slovenskemu volilcu, ki se glasi:

Kdor noče popolne propasti Slovenije, kdor noče biti izdajalec slovenske domovine in slovenskega ljudstva, ta ne bo volil in ne sme več voliti klerikalnih tigrov!

A koga boš volil, slovenski volilec, da ne boš več goljufan, temveč da bo oboroženi in slovenski domovini? Volil boš

demokratsko stranko,

ki objema vso državo in ves troimeni jugoslovanski narod. Demokratska stranka je neomajna boriteljica za svobodo vseh jugoslovanskih državljanov, za enakost vseh poedincev in stanov, za bratstvo vseh treh jugoslovanskih plemen: Slovencev, Hrvatov in Srbov. Voditelj slovenskih demokratov

minister dr. Žerjav,

v vsej državi in izven nje uvaževani velikopotezni politik, mož trdih izkušenj, poznavalec težav in potreb slehernega stanu. Dr. Žerjav bo v bodoči narodni skupščini pravilno in ognjevito tolmačil življenske interese svoje slovenske domovine. Može, ki kandidirajo na njegovi listi za volilno okrožje Ljubljana-Novomesto, pa so istotako izbrani cvet slovenske delavnosti in poštenosti iz vseh stanov. Kakor na Kranjskem ministar Žerjava, je demokratska stranka tudi na Štajerskem postavila na čelo svoje kandidatne liste delavnega, sposobnega in poštenega štajerskega rojaka

dr. Ljudevita Pivka,

ki uživa tolik ugled, da bodo zanj glasovali tudi uvidni politični nasprotniki.

mi je, da so mu znana vsa naša dela; že veš, katera!... Rekel mi je, če mu dam 1000 goldinarjev, bo molčal — drugače pa nas spravi vse — na varno!...

Pajek kar v dušku spi je žganje, hudo pogleda in popade v kotu svojo okovano palico za odhod.

«Nič se ne boj, Jurče, še danes bo imel zavezan jezik! Hitro daj še požirek! In praviš, da si mu dal tudi denar; čigav bo?»

«Pol tvojega! Pa kar hitro na pot, morda še kaj določim; samo hitro, da potepuh ne zmeša sledu!»

Pajek odide skozi vrata.

Ravno v veži sreča Jurčetovo ženo, ki se je vrnila z njive domov, kamor je nesla predjužnik delavcem, ki so ruvali repo. Pajek niti ne pozdravi, temveč ja drno hiti čez prag.

Odloživši košaro v shrambo, gre žena v hišo. Kar ustraši se, ko zapazi moža vsega prepadlega pri mizi, kjer je sedel ob žganju...

«Za božjo voljo, Jurče, kaj pa ti je?»

«E, nič mi ni!» odgovori osorno mož.

«Mene nikar ne varaj, Jurče! Lepo te prosim, ne imej s tem Pajkom in drugimi takimi toliko zvez, saj veš, da jih že poznam, kaj so...»

«Drži mi jezik za zobmi, delaj ti svoje delo v kuhinji, jaz pa svoje, pa sva zgovorjena!»

Mlada žena zajoka in odgovori:

«Glej, Jurče, ako se dela vse pošteno pri hiši, nimata mož in žena nobenih skrivnosti med seboj. Tako pa, kakor je pri nas... o moj Bog, gorje meni!»

Z jokom odide mlada žena v kuhinjo.

Jurče se domisli svojega samokresa, ki ga je položil brusač v omarico. Stopi torej tja, a glej, samokresa ni več. Brusač ga je odnesel, kdo pa! Divji od arda začne Jurče kleti kar po vozaškol

Žena je vse slišala zunaj, pristopila je k hišnim vratom in čula:

«Da bi ga sto hudičev vzelo, pa če bo po sreči, še danes dobim svoj samokres nazaj. To rečem, da mu bo drag hodil, Pajk ne udari premalo. In tistih denarjev zlodej tudi ne bo dolgo tresel v žepul...»

Opotekaje se, je odšla žena nazaj v kuhinjo. Zalcstilo jo je še huje, ker ni dodobra vedela, kaj se znova plete. Dobrega gotovo nič. S solzami je nadalje premišljevala ob ognjišču. Jurče pa je šel za hlev po opravkih, a se ni ničesar lotil.

Po vseh sedanjih izglelih bo uspeh slovenskih demokratov vrlo lep. Tako tudi mora biti, da bo slovenska domovina enkrat imela v parlamentu prave izbrane trezne narodne delavce, nositelje ideje, ki je edino zmožna ustvariti iz naše mlade države blagoslovljeno deželo, v kateri bo vse prebivalstvo uživalo blagostanje in zadovoljstvo.

V zunanji politiki imamo več važnih dogodkov. Posebno pozornost vse Evrope vzbuja

**potovanje našega zunanjega ministra
Ninčiča v Rim in Pariz,**

kjer je povsod bil pristrčno sprejet. V Rimu je konferiral z Mussolinijem in srečno poravnal vse spore, ki so nas zadnje čase posebno težili. Seveda, naša stara pravda z Italijo še davno ni rešena in tudi ne bo končana prej, dokler ugrabljenih krajev ne priključimo materi Jugoslaviji. Potrpimo, tudi za to pride čas in obračun. Toda zaenkrat nam velevala previdnost, da z Italijo mirno bravnavamo medsebojne zadeve. To se je Ninčiču prav dobro posrečilo. V Parizu je bil minister Ninčič gost francoske vlade, ki je znova dokazala svoje simpatije za našo državo in poglobila dosedanje prijateljstvo.

Trgovinska pogajanja med našo državo in Avstrijo, ki so se vršila na Dunaju, so bila te dni prekinjena,

ker so bili avstrijski Nemci v svojih zahtevah tako trdovratno nepopustljivi, da se z njimi ni dalo več razgovarjati. Oni še vedno mislijo, da smo mi kaka njihova kolonija. Ko bodo zdaj na lačnih želodcih spoznali svojo trmoglavost, se bodo že spokorili. Oni nas potrebujejo, mi pa lahko živimo tudi brez njihovih piškavih dobrot.

Posebno hudo jezo smo si zadnji čas nakopali v Bolgariji, ki se nikakor neče vživeti v nove razmere in noče priznati, da je bila od junaških Srbov v letu 1918.

Naše verno ljudstvo je imelo že od nekdaj navado, da je postavljalo znamenja ali metalo suhljad na kraju kake posebne smrtni nesreče. Takim krajem praviš »ena grmadi«; vsak, ki pride tam mimo, se prekriža in zdihne: »Bog se usmili te duše!« Poleg tega pa vrže suho vejico na kupček. Običajno v »kresu« pa kdo zažge tisto suhljad, nakar tja znova mečejo vejice. To metanje vejic na krajih nesreč izvira še iz poganskih časov. Kajti s takimi »grmadami«, ki so jih zažigali pogani, so si gotovo mislili, da zažigajo tudi grehe pokojnih ponesrečenec. Tudi ne daleč rovske vasi pred Dolencem, tik ob občinski poti, je prostor take »grmade«. Tam v obližju so že od nekdaj delali opeko, in nekoč so italijanski opekarski delavci ubili starega možička, ki jim je od kamniškega peka donášal kruh in jih terjal za dolžni denar...

Omenjeni dan, ko je Jurče odšel brusaču tisoč goldinarjev, je po tej poti od Rov že v mraku stopal čevljarski Mihovec iz Lukovice. Sival je v rovski vasi in se sedaj vračal domov. Ker je delal pri dobrem gospodarju, pri Špinu, je imel tudi dober likof. Prav židane volje je hodil, mrmrajoč razne narodne pesmi,

strahovito tepena za vse svoje stare in nečloveške grehe. Bolgarska se ne sme več oboroževati in ogrožati svojih sosedov; a ravno naša država je zdaj bila pooblaščen od Zveze narodov, da odpošlje v Sofijo svojega pooblaščenega strokovnjaka, ki bo

nadzoroval delovanje bolgarskih vojaških oblastev

in s tem preprečeval nadaljnja bolgarska izzivanja. Bolgarska vlada kar besni od užaljenosti, toda mi se za to ne zmenimo.

V Rusiji gre zopet vse narobe. Boljševiški veljaki se prerekajo in tepejo med seboj, ljudstvo pa trpi pomanjkanje. Nevarne posledice lahko nastanejo, ker se je nedavno moral iz sovjetske vlade umakniti znani sovjetski komisar

Lev Trockii,

ker se ni več strinjal s politiko boljševizma. Mož pa ima na svoji strani vso večmilijonsko »rdečo armado«, saj je bil njen poveljnik, in utegne povzročiti nove prekucije.

Iz Berlina poročajo čudne vesti. V tepeni državi Nemčiji, ki tudi ne more preboleti svojih težkih porazov, se vrstijo krize druga za drugo. Zdaj je odstopil nemški državni kancelar Marx, ker pač ni več mogel izhajati s svojim parlamentom, ki je zbornica samih upornikov in kričacev. Še dolgo bo trajalo, da se Nemčija zopet uredi. Dotlej pa bo že tudi vsa Evropa urejena tako, da ji kakšni novi nemški izpadi ne bodo več prišli do živega. Nemčija žuga neprestano, pa jih resnično utegne kdaj še vnovič dobiti po trdi butici.

Dopisi

JEZICA PRI LJUBLJANI. 8. decembra je bil izvoljen za novega župana klerikalec g. Janžev Sever, posestnik na Ježici. Dobil je 15 klerikalnih glasov, napredne stranke so oddale prazne glasovnice, Sever je bil izvoljen zato,

ker drugega ni bilo. Novega župana Severja nam ni treba označevati; o sebi je sam dovolj povedal, ko je izvolitev sprejemal: »Sprejemam, vendar pa prosim pomoči od vseh gg. odbornikov, ker sem sam bolj malo zmožen«. Pristaviti je treba še to, da je skoro popoln analfabet in da kake posebne županske prakse sploh nima. Odbornik g. Hvastja je novemu županu v imenu odbornikov Gospodarske liste obljubil vso pomoč, če bo župan Sever vpeljeval vse upravljene predloge, želje in nasvete naprednih strank, sicer pa ima novi župan pričakovati najostrejši nastop opozicije. Pred volitvijo župana je odbornik g. Černe zahteval, da se prečita vladni odlok, s katerim je bil upokojen župan Kos. Kos je moral v pričo svojih pristašev in nasprotnikov poslušati, kako je vladni odlok našteval njegove »zaslug«, ki so ga odpihnile. Ko je bila seja zaključena, je odbornik g. Hvastja vprašal Kosovo prijatelje, zakaj imajo po časopisu toliko korajže, pomilovati Kosa, zakaj so tako držali z njim na protestnem shodu in kako, da so ga pustili na cedilu in mu niso izrekli svoje zaupnice. Če dobro vedo klerikalci, da je župan po nedolžnem odstavljen, zakaj mu niso dali zaščene s tem, da bi ga ponovno izvolili? Dosedanje županovanje Kosa, pridobljeno s sramotnim trboveljskih žrtv, z umazanim blatenjem naprednih odbornikov in z nizkotnimi pozivi na bojkot naprednih trgovcev, je torej žalostno končalo. Hvala Bogu! Klerikalna občinska politika je ožigosana, treba je še, da se spametuje vse ljudstvo.

JEZICA PRI LJUBLJANI. Župan naše občine, klerikalec g. Kos, je prišel v navzkrižje z zakonom; zato ga je oblast odstavila. S tem pa je padel ogenj na klerikalno streho in nečak »epokojnega« župana, g. Bizjak, je šel alarmirat »Domoljuba« in »Slovenca«. Tu je bil odstavljen župan Kos prikazan kot žrtev »režima«, kot mučenik, ki si je spletel krono v boju z »redom in pravico«. »Domoljubov« godrnjač podtikava vso krivdo za penzioniranje župana tukajšnjemu Sokolu in Orjuni, kakor da bi bil Kos odstavljen zato, ker je prelomil sokolska načela ali orjunaška pravila. Z namenom, da protestirajo proti nasilju, so klerikalci zbrali nekaj daritvenih

lepe in kosmate. Pri tem je celo pozabil, da ga doma čaka huda žena.

Bogsigavedi, kaj bi bil še vse skupaj spravil, ko bi ne začul čisto v bližini sebe obupnega klica na pomoč. Kreпки petdesetletni Mihovec vrže raz sebe čevljarsko ropotijo, čvrsto stisne v rokah okovano palico in pohiti, odkoder je čul klic.

Nedaleč od grmade najde na tleh človeka, z ustni proti zemlji obrnjenega. Mihovec ga okrene in vidi v mesečini, da mu z vrha glave po obrazu teče kri... Iz bližnjega jarka zajame kar s klobukom vodé in začne močiti nezvestnega nesrečnika.

Med tem časom, ko je Mihovec spravil k zavesti človeka, ob katerem je ležala brusaška krošnja, se je že znašlo na mestu par delavcev, ki so se vračali iz bližnjih njiv domov in prihiteli bliže, ker so tudi čuli obupen krik. Posrečilo se je vsem, da so spravili tujca k zavesti.

»Pa kaj je mislil tisti hudič, da je šel pobijati tega ubogega brusača! Mar je menil dobiti pri njem denar, kali?« Tako je govoril čevljarski gospodar okoli stoječim ljudem. Mlad in krepak fant pa, ki je tudi prišel blizu, je dejal: »Kar hitro se spravimo iz tega kraja; ko sem dirjal tu sem z

njive, sem videl iz hoste stopati Pajka iz Vrhevelj, jaz bi rekel, da je več tolovajev v obližju. Kar zgubimo se!«

»E, fant, ti si pa bojazljivec; poglej mene, že sive lase imam na glavi, pa vsakega rokomavha se kar ne zbojim. Dobro se me bo vsak zapomnil, ako ga oplazim s to palico po butici!«

Tujec se je med tem zdramil in pogledal po ljudeh, ki so stali ali klečali okrog njega. Mihovec je bil ves oveseljen in je govoril: »Siromak, nič se nas ne boji! Rešili smo te iz rok tolovaja — ga li poznaš?«

Brusač Polde seže hlastno v notranji žep pri telovniku; ko se prepriča, da ima še denar v njem, je bil vesel. S slabim glasom pravi: »Dajte mi vode in prosim, pomagajte mi kam na varno!«

Krepak fant zadene brusačevo krošnjo in pobere čevljarsko ropotijo; Mihovec pa poprime brusača pod pazduho in začeli so pot proti vasi. Brusač je bil obvezan okrog glave z zmočeno Mihovčevo ruto. Brez posebnih nezdod pridejo počasi v Rafolče. Pri Martinčkovi gostilni je velel brusač se ustaviti. Kupil je vsem vina in dobro večerjo, četudi so se branili. Ko so torej posedli v gostilni, vpraša brusač čevljarskega, kje domuje in če bi

ovčie v Katoliški dom. Drugih občanov, ki nimajo potrebe, navduševati se za župana Kosa, na shod ni bilo. Seveda so pa bili ti zborovalci toliko značajni, da so zapisali v «Slovenca», da protestirajo v imenu vseh občanov. Ginjaivo je bilo, ko je nastopil sam odstavljani župan Kos in z jokavim glasom pozival svoje somišljenike, naj povejo, kdaj je on komu kaj slabega naredil. G. Kos, če ste hoteli zvedeti svoje zasluge, povabili bi na javen shod vse občane in potem bi se jih našlo več, ki bi vam z odgovori postregli.

GORNJI LOGATEC. Volilne predpriprave so v polnem teku. Reklamacije izvršene. Klerikalci so že tudi imeli zaupni sestanek v orlovskem domu. Predstavil se jim je menda njih srezki kandidat inž. Sernec iz Ljubljane, nekdanji naprednjak, ki je za skledo lažje premenil svoje prepričanje. Dosedanjega poslanca g. Gostinčarja ni bilo po slovo. Škoda. Kaj bi bil neki odgovoril na vprašanja, kako se je SLS. kaj zanimala za ureditev naše meje, kaj je z izenačenjem davkov, kje je naša avtonomija, kdaj se vrnejo naši fantje iz Macedonije itd.? Seveda na klerikalnem zaupnem sestanku ni bilo nevarnosti, da bi kdo stavil taka vprašanja. Saj celo voditelji naših klerikalcev slove po svoji molčečnosti. Zato bi ubožci na duhu volili tudi škofovo palico, če bi jim jo postavili za kandidata. Naprednjaki pa nečemo biti slamnati možici brez močgan in bomo vsled tega volili može, ki jih sami poznamo kot vredne našega zaupanja. Svobodni državljani smo in ne maramo nobene kuratele, tudi duševne ne!

PREZID. (Slava in konec konjača zdravnik.) Konjač iz Cerknice si je v neki gostilni v Prezidu najel prostore, ki jih je začel uporabljati za «zdravniške» ordinacije. Ordiniral je sleherni četrtek in ljudstvo ga je splošno imenovalo le za «dohtarja». Zdravil je vse bolezni; navadno pa je zahteval, da bolnik seboj prinese seč. Tudi dne 27. novembra je mož dopoldne začel ordinirati. Imel je obilno pacientov, osobito žensk, ki so komaj čakale, da postanejo deležne učenega zdravljenja. V sobi na mizi je bilo razpostavljenih vse polno steklenic in stekleničice ter lončkov z raznimi žavbami, ki jih je

konjačev sin («sekundarija») prodajal po očetovem («šefovem») priporočilu za občutne denarčke. Naenkrat pa se v veži začuje klic: «Orožniki!» . . . Kakor bi priletela bomba, so se «pacijenti» razkropili in poskrili. «Zdravnika», oče in sin, pa sta urno zaklenila vrata in vso šaro z mize odnesla v sosednjo sobo pod posteljo. Orožniki pa so s silo odprli vrata, zaslišali nekaj oseb in končno v imenu postave odvedli oba «zdravnika» v Čabar. Kaj se je nadalje godilo z obema učenjakoma, pa zaenkrat še nismo doznali. Ampak junje padarske slave v Prezidu je konec. — Alko.

MENGEŠ. Po Mengšu straši predsednik SLS ali bolje rečeno predsednik mengeških avtonomistov Ivan Zupan, ki pripravlja ljudi v svojem vinotoču na avtonomijo, odnosno na njeno polomijo. Čeprav je mož že sodniško žigosan, je vendarle velik veljak med klerikalci. Svoje kazni pa možak še ni odsedel. Zakaj ne? Vprašamo pristojno oblast, ali za klerikalce ni zakonov?

POLJANE NAD ŠKOFJO LOKO. Mi kmetje, ki nismo klerikalci, smo mislili, da bomo zdaj, ko so enkrat zopet dobili tigri županstvo v roke, kar brez davkov ali pa, da se nam bodo ti vsaj znižali. Pričakovali smo to, četudi vemo, da se nikjer ne dá izhajati brez denarja. Saj ravno klerikalci toliko vpijejo o davkih. Pa smo se zmotili. Namesto manjših bomo imeli še večje naklade. Pričakovali smo, da bodo županstvo vodili kar zastoj, ker so se toliko pehali zanj. No, pa ni tako. Nič ne očitamo: zastoj ni nihče dolžan za druge delati. Nekaj drugega je pri tem. Ljudje naj se ne vodijo za nos, češ, če bodo klerikalci na krmilu, bo pa vse drugače: davki bodo manjši, ne bo draginje, fantje bodo vojaščine oproščeni in take reči, za katere mora vsak malo pameten človek vedeti, da so le farbarije. Lahko je delati, če je denar, a pridobiti ga, je v kmetijskih občinah prav težko. Ljudje so tedaj mislili, da bo zdaj vse drugače, a kakor vidimo, je ravno narobe. Največji občinski ubožec je umrl, s katerim je imela občina velike stroške, pa vendar se

niso znižale naklade. Zdaj lahko izprevidite, da čudežev tudi klerikalci ne znajo delati. Če hočete sebi dobro, da bo že enkrat red, da se draginja zniža, premislite drugič bolje. Druge stranke so poklicane, ki imajo to urediti, in ne klerikalna. Ta gleda le na svoje miljenice, katerih ni mnogo.

POLJANSKA DOLINA. Naš Sokol ima večjo prireditev na sv. Štefana praznik popoldne ob 3. uri z igro, prosto zabavo in plesom. Zadnji dve prireditvi, Miklavžev večer in igra «Pri Hras'ovih», sta se dobro završili. Igralcem vse priznanje. Po prižnicah v dolini se vrši huda agitacija za klerikalne časopise ter opravljanje naprednih. Ako se zgodi kakršnakoli nerodnost, je «vzrok» napredno časopisje, liberalci, Sokoli, v novejšem času Orjunaši. Po župniku g. Brajcu je vzrok zadnjega lasanja in suvanja med Orli v orlovskem domu za prazen nič najbrž «Domovina», četudi je ti mogoče še niso imeli v rokah. Nerodnosti med klerikalci v dolini je dovolj in gotovo več kakor med našimi. Vso modrost zajemajo naši klerikalci iz «Domoljuba», se kažejo največje pobožnjake, so celo tretjeredniki, a poleg tega pretepači, prešestniki in s prav slabo krščansko pravičnostjo. In to so ljudje, ki Bog ne daj, da bi vzeli kdaj kako «Domovino» v roke. Kako je bilo pred leti v dolini, ko še ni bilo naprednih listov? Vsaktedenski poboji so bili nekaj vsakdanjega, kakor so še dandanes v mnogih krajih, kjer berejo le klerikalne časopise. Da se je to v dolini tako iztrebilo, na tem ima veliko zaslugo ravno napredno časopisje, zadnji čas «Domovina». Zato se ne dajte, možje in fantje, plašiti in ostanite pri naprednih listih ter skušajte še druge pridobiti zanje. Volitve so pred durmi in je razumljivo, da se bodo vrgli naši duhovniki na vso moč zlasti na naše časopise, predvsem na «Domovino», ker ta jih najhuje boče, ker jim pove toliko bridkih resnic, o katerih ne marajo ničesar slišati, a kmetu, rokodelcu, delavcu in drugim: pa odpira oči, da gledajo s svojimi očmi in mislijo s svojo glavo.

BLOKE. «Domovina» je našemu tigru — tako se namreč sam naziva — župniku g. Viktorju Šviglu zelo pri srcu, kajti skoro ni nedelje, da se je ne bi spomnil pri svoji navadno zelo duhoviti pridigi. Take pridige so pa seveda najboljše agitacijsko sredstvo za brezverno «Domovino», kajti po vsaki taki pridigi je naval na naročnike, da dobe «Domovino» v roke. Zelo junaško, odnosno prav tigrovsko, se je gospod obnašal zadnjo nedeljo in na Marijin praznik, kajti obregnil se je ne samo na brezverce v občini, temveč sedaj tudi razdelil faro med dobri vzhodni in slabi zapadni del. Posebno pri srcu mu je naša siromašna občina, ki mu je predpisala povsem upravičeno doklado na vino. Vasi Velike Bloke in Nova vas sta pri njem ob ves kredit, za kar pa ni nikomur žal. Priporočili bi mu, da pometa najprej pred svojim pragom, potem šele naj začne čistiti pred drugimi pragovi. Gospod ima namreč brata, ki je tudi župnik, ki pa opravlja mesto organizatorja in služabnika v farovžu. Ne samo, da je to delo za tega moža poniževalno, mora plačevati bratu še hrano, ki ni baš najboljša. Gospod z njim sploh ne govori. Časopis imata vsak svoj in ubogi brat Jože sme občeavati samo s hlapcem. To je torej ona ljubezen, o kateri ima gospod župnik vedno polna usta, ki se pa pri njem čudovito spreminja. Lepe besede so pač samo za uboge farane. Dohodkov mož seveda nima nobenih, kajti katehetska plača znaša samo okrog 800 Din (45 ur, vsaka po 15 Din), maše bere

mogel pri njem ostati nekaj dni, da se do dobra pozdravi. Plačal da mu bo vse, saj ni brez denarja. Mihovcu se je popolnoma zaupal, ker je vedel, da mu je otel življenje. Čevljar mu z veseljem pritrdi, da ga vzame pod streho.

Po dobrem okrepčilu so nadaljevali pot po strmi gozdni poti Skrhaniji. Na vrhu pri brdskem gradu so se nekoliko odpočili, nato pa nadaljevali nizdol proti Lukovici.

To je gledala Mihovka, ko je njen mož prišel domov v taki družbi. Strme ga je poslušala ženica, ko ji je vneto pripovedoval ves današnji dogodek.

Brdar je v tem kar prisedel k topli peči in navzlic bolečini s skritim dopajenjem opazoval brhko čevljarjevo hčerko, ki se je sukala po hiši in prinesla večerjo na mizo: krompir v oblicah in mlečno kašo. Seveda je hvaležni Brdar dal še za par bokalov vina; fantama, ki sta prišla poleg, pa še vsakemu po srebrno «evančarijo».

Še isti večer je Polde vedel za vse važne podrobnosti pri čevljarjevih: da Mihovec osebarkuje v tej Celarjevi koči, da je imel dva sina; prvi mu je umrl v mladih letih, drugega pa so ubili Pijemontezarji za laškimi griči. Mihovec in ona da torej imata živečo le še to

edinko, dvajsetletno Miciko, ki je šivilja kakor mati.

Čvrsti Brodar se je v kratkih dneh precej pozdravil, ali na odhod mu je bilo kar težko misliti. Vzrok je bil čisto enostaven: Polde se je z vsem srcem ogrel za prijazno Miciko, pa tudi deklé je bilo z njim kaj prijaznih besed. Tudi njej se je težko zdelo, da bi se prijazni brusač že kar odpravil od njih. . .

Sedela je pri šivanju, Polde pa je za pečjo nekaj izdeloval za Mihovca. In Micika je polglasno pela:

Nožek bom vzela,
srček načela,
de bom dobila
tri kaplje krvi...
Z njo pismo pisala,
ga ljub'mu poslala...

«Kdo pa je tvoj ljubi, Micika?» jo je naenkrat prekinil Polde.

«Tisti, ki ljubi mene in misli name!»

«A takol! Ali je daleč?»

«Zdaj ni daleč, a če pojde stran, bo pozabil name...»

«Nikdar Micika!» pravi Polde in pristopi k njej. Tedaj sta si razodela ljubezen in sklenila, da se čimprej dogovorita s starši

(Dalje prih.)

za malenkost: po 20 Din, posestvo, ki meri 45 ha, ne nese ničesar, hlapec živi samo od dobre besede, kajti denar ni za take ljudi, ker bi bil pogubljen. Bera za prejšnjega kaplana je šla skozi njegove žitnice in mož mu je oddal še nekaj od svojega. Kakor je videti, je v farovžu sama beračija. Gospod knezoškof bi storil prav, če bi enkrat pogledal, ali so pritožbe opravičene in ali je postopanje župnika v prid veri. Gospoda Viktorja mi farani nikakor ne gonimo proč, ker imamo vendar včasih kako zabavo in je v tem oziru povsem na svojem mestu. Zanj pač velja izrek: Blagor ubogim na duhu... Ker vemo, da bomo v nedeljo zopet «v paci», prihranimo ostali material za prihodnjo številko, da bo «dlje lušno».

MIRNA NA DOLENJSKEM. Precej dolgo je že tega, kar je «Domovina» obširno pisala o navijanju cen napram tukajšnjim najemnikom graščinskih njiv. K temu navijanju je znatno pripomogla še naša slavna občinska uprava, ki prvič ni skrbela za pravilno dražbo in drugič zahteva od najemnine še dvestotne doklade. Naš župan je najemnikom posebno nenaklonjen. Dobro ga je torej opozoriti, da še nismo pozabili, kako nam je ob prevratu, ko smo se zmurznjeni in sestradani vračali iz vojske domov, prodajal drva, ki so bila nakopičena pri Mirni in so pripadala propadlemu erarju. Ko so klerikalni tigri imeli vajeti v rokah, smo mi najemniki dobro opazovali, kako hočejo odpraviti agrarno reformo, da bi samostani in škofi ne bili prikrajšani za veleposestva, ki so si jih tekom stoletij nagrabili. Toda zemlja mora biti božja in tistega, ki jo obdeluje. Vse to navajamo zato, da naši volilci prav dobro premislijo, komu bodo 8. februarja oddali kroglice. En glas gre po deželi: klerikalnim tigrom nikoli več! — Vsevednež iz Mirne.

ŠT. JANŽ NA VINSKI GORI. Blíža se konec leta, zato najprej vsem bralcem «Domovine» želimo vesel božič in srečno novo leto. V nadaljnjem pa Vam moramo malo opisati naše domače dogodke in našega klerikalnega župana, ki zna tako imenitno sklepati občinske obravnave, da mu jih večina mora okrajno sodišče preobrniti. Naš župan namreč sklepa tako, kakor mu katera stranka ugaja. Takih primerov je doslej že bilo več, a mu priporočamo, da naj v bodoče opusti takšen način uradovanja, če hoče, da bomo vanj imeli še poslednjo troho zaupanja. Ako mu naš opomin ne ugaja, mu utegnemo v prihodnjem naštetih par drugih primerov, pa bolj zasukanih. — Popotnik.

SODRAŽICA. V nedeljo 7. t. m. se je vršilo predavanje g. prof. Fr. Dolžana, ki je bilo zelo dobro obiskano. Predaval je o postanku sveta. Na željo poslušalcev se bodo vršila predavanja bolj pogosto. Prvo predavanje bo o kmetijstvu.

SODRAŽICA. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo ima svojo običajno vsakoletno prireditev na praznik sv. Štefana v dvorani tov. Štrbenka. Prosvetni odsek Sokola sodeluje z igro «Gasila hoče samo». Nadalje se bo vršila šaljiva pošta, tamburanje, ples in prosta zabava. K prireditvi vabimo celokupno občinstvo, da s tem podpre društvo. Začetek ob 8. zvečer. — Med svoje ustanovne člane je društvo sprejelo g. Orosliha Strleza ter se mu zahvaljuje za nakazanih 250 Din z željo, da bi dobil že nebroj posnemovalcev. — O d b o r.

VINICE PRI SODRAŽICI. Prostovoljno gasilno društvo za podobno Vinice priredi na praznik sv. Štefana veselico v prostorih gostilne Brtoncelj. Začetek ob 3. popoldne. Na sporedu je: srečolov, šaljiva pošta, ples in prosta zabava. Ker je društvo šele pred kratkim ustanovljeno,

vabimo občinstvo, da podpira tako prepotrebno društvo. Preplačila se hvaležno sprejemajo.

STARI TRG PRI ČRNOMLJU. Tudi iz našega kraja se enkrat oglasimo v naši priljubljeni «Domovini». Naši klerikalni agitatorji uporabljajo vse moči, da bi iznova preslepili naše ljudi, ki pa, hvala Bogu, že spoznajo njihovo farbarijo in jim ne bodo več nasedali. Najbolj se zanima za volitve neki gospod, ki je baje namestnik novega klerikalnega kandidata Nemačiča. Mi dotičnemu gospodu svetujemo, naj se rajši uči dostojnosti, da se ne bo njegova lastna stranka sramovala. V nedeljo 14. t. m. je prišel možak precej vinjen s svojega shoda v gostilno, prisedel k možem, samim naprednjakom, ter pričel agitirati. Ko so mu tam povedali, da jih on ne bo zvedil na led, ni mogel naprej ter se je začel prepirati, pri čemer se je tako vedel, da ga je moral gostilničar večkrat opozoriti. Možak jo je moral končno osramočen odkriti. Če pa pride kaj posebnega, se zopet oglasimo. — Naprednjaki.

ČRNOMLJ. Krepko se giblje naš Sokol, ki je 7. in 8. t. m. uprizoril narodno igro s petjem «Naša kri». Kako privlačna je ljudstvu narodna igra, je pokazala obkrat razprodana dvorana. Da je bila igra podana brez prisiljenosti, in da se je vsak igralec popolnoma oživel v svojo vlogo, nam priča to, da je malo očeš ostalo suhih. Poleg tega je pripomogla k uspehu tudi scenerija — kolikor je bila mogoča — in garderoba iz ljubljanske drame. Pripomniti je treba, da so sodelovali pri igri večinoma obrtniki in kmetijski fantje. Središče igre sta bila nedvomno Miklavž Borštnik (br. Štrbenec) in francoski častnik Renard (brat Mrovlje). Zadnji je pokazal izbornen dramatičen talent, specijelno za take vloge. Enakovredna odrska družica mu je bila hči Jerica (s. Malneričeva). Pohvaliti je treba tudi Štefana (br. Skubica), Borštnico (s. Stariha) in sergenta majorja (br. Pluta). Tudi druge vloge so se znale prilagoditi glavnim. Režija izborna, šepetalka na mestu. Motilo je včasih samo glasno govorjenje v prvi sobi. Upamo, da bo to prihodnjič odpadlo. Imeli smo dva izborna večera in sklad za Sokolski dom se je povečal. Zdravo! — Gledalec.

RAJHENBURG. G. urednik, dovolite, da se še jaz oglasim s kratkim prispevkom. Krasnega dne nedavno tega je naš g. župnik praznoval svojo 50letnico. In ob tej priliki mu je deputacija naših gasilcev poklonila častno članstvo. Kolikor vemo, je društvo nepolitično. Le poedini člani uganjajo tak humbug, da častno članstvo poklanjajo onim, ki niso niti članjenji niti ne bodo kdaj gasili, prezirajo pa one, ki so v društvu osiveli. Pri našem gasilskem društvu je več takih mož, ki bi častno članstvo vse bolj zaslužili kakor duhovni gospod. Seveda pa je to politično maslo tistih, ki se župniku hočejo poceni prikupiti. Če bo šlo tako dalje, kaj bo z našim društvom. Nekaj starejših mož je izstopilo pred leti. Če bodo ostali zaslužni možje še nadalje zapostavljeni, utegne tako važno društvo zajadrti v propast.

KIJUČAROVCI PRI ORMOŽU. Že dolgo časa Vam nisem ničesar poročal za naš priljubljeni list «Domovino». Gotovo mislite, da spim spanje pravičnega. Pa ni tako. Moja odsotnost je bila temu kriva; življenska sila me goni po svetu, da vidim in slišim kaj zanimivega. Sedaj Vam moram predstaviti mnogo govorečega Martineka, ki se ob vsakih volitvah trudi in uči svoje pristase, kam naj mečejo volilne kroglice. Mar misliš ti, da se mi naprednjaki damo kar tako ugnati v kozji rog kakor njegova Liza.

Povej, s kom občuješ, pa ti povem, kdo si in kakšna bo tvoja prihodnost. Hodi po naši napredni poti, ne trobi v tisti klerikalni rog, ki se ga vsak naprednomisleči izogiblje. Možak pravi, da ima «Domovino» naročeno samo zato, da vidi, kdaj je notri. Zdaj je slišal, da klerikalna stranka propada, pa se že druži z radičevci. Mož bo prej ali slej uvidel, kam spravi človeka zaslepljenost. Brigajte se bolj za gospodarstvo in skrbno čitajte «Domovino», pa boste imeli mir in zadovoljnost v življenju. Tudi mnogi drugi so že prišli na to skrivnost. «Domovina» ima lep glas, ona je za nas. — Štefe.

Gospodarstvo

OBČNI ZBOR KMETIJSKE DRUŽBE ZA SLOVENIJO.

V ponedeljek dopoldne se je vršil v veliki dvorani hotela «Union» redni občni zbor Kmetijske družbe za Slovenijo za poslovno leto 1923. Na dnevnem redu so bile samo volitve novega odbora, glasovalno pravico pa so imeli le oni delegati podružnic, ki so bili pravilno izvoljeni na občnih zbora podružnic leta 1923. Udeležba je bila prav dobra, kajti od 257 podružnic jih je bilo zastopanih 218. Občni zbor je otvoril vladni upravitelj Kmetijske družbe, dr. Fran Spiller-Muys, nakar so takoj sledile volitve.

Na Kranjskem je zmagala napredna lista, obstoječa po večini iz pristašev SKS, in sicer: predsednik Ivo Sencin, oblastni referent za kmetijstvo; II. podpredsednik Ivan Pipan (Vižmarje); odborniki: Ivan Ažman (Hraše), Fr. Hočevar (Struge), Martin Bajuk (Božjakovo), Anton Meden (Begunje pri Cerknici), Alojzij Pavlin, oblastni referent za živinozdravstvo (Ljubljana), Lovro Petovar (Ivanikovci), Ivan Remškar (Brezovica pri Ljubljani), Alfonz Mencinger (Bohinjska Bistrica), Bohuslav Skalický, ravnatelj kmetijske šole (Grm), Ivo Urek (Globoko).

Na štajerskem je zmagala klerikalna lista I. podpredsednika prof. Evgena Jarca (Ljubljana). Izvoljeni so še naslednji odborniki: dr. Ivan Jančič (Sv. Peter v Savinjski dolini), Miha Brenčič (Spulje pri Ptuj), Miha Hraštnik (Brestnik pri Laškem), Alojzij Supaniš (Jarenina), Jakob Jan (Gorje), Robert Kožar (Sv. Bollenk), Martin Steblovšek (Šmartno); Koroška je dala odbornika Ivana Hribernika (Podkraj, Prevalje). Za preglednika sta bila izvoljena: Ivan Fieber, župnik (Šenčur) in Andrej Rožkar (Cven). S temi volitvami se je ohranilo pri «Kmetijski družbi» približno enako stanje kakor je bilo leta 1922.

Kranjska lista je zmagala s 118 : 72 glasovom, štajerska pa z 77 : 57 glasovi. — Upajmo, da pride sedaj v Kmetijski družbi do reda in res stvarnega in strokovnega kmetijstvu posvečenega dela!

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Cene čvrste. V Vojvodini se je pšenica trgovala po 405 do 412 Din, ječmen po 370 Din, oves po 300 Din, nova turščica po 175 do 185 Din, moka «0» po 590 Din za 100 kilogramov na debelo.

ŽIVINA. Cene slabijo. Na zadnjem ljubljanskem sejmu so se trgovali za kilogram žive teže: voli prvorazredni po 13.50, drugorazredni po 12.50, tretjerazredni po 12, buše po 10 do 12 Din, krave za klobase po 6 do 8 Din, teleta po 15 do 18 Din. Prasci

za rejo so se prodajali po 150 do 250 Din komad. Par konj se je dobil za 6000 do 18.000 Din.

= Vrednost denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo dne 16. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za okroglo 9 1/2 pare, 100 madžarskih kron za okroglo 9 1/4 pare, 100 italijanskih lir za 288 Din 10 par do 291 Din 10 par, 1 dolar za 66 Din 64 par do 67 Din 64 par, 100 češkoslovaških kron za 202 do 205 Din, 100 švicarskih frankov za 1298 Din 50 par do 1308 Din 50 par.

= Cene kožuhovine so nastopne: kuna zlatica do 1400 Din, kuna belica do 1000 dinarjev, lisica do 350 Din, jazbec do 150 dinarjev, dehor do 150 Din, podlasica do 50 Din, veverica letna do 18 Din, zajec zimski do 18 Din, zajec letni do 7 Din, srna do 50 Din. Te cene so se plačevale na nemškem tržišču v Lipskem. Cene se razumejo za srednjedobro kožuhovino. Prav dobra kožuhovina ima višje cene. Za naše kraje se vrši letošnji sejem kožuhovine v sredo dne 21. januarja 1925., na dan sv. Neže, v prostorih Ljubljanske borze na Kongresnem trgu v Ljubljani. Lovcem svetujemo, da se sejma udeležijo in da čakajo s prodajo svoje kožuhovine do sejma. Cene, ki se bodo plačevale na svetovnem tržišču za kožuhovino, objavimo še enkrat pred ljubljanskim sejmom — Lovska zadruga.

Beležke

+ Slovenskim duhovnikom se zvišajo draginjske doklade od dosedanjih 250 Din na 600 Din. Ta predlog je v ministrskem sveu stavil slovenski minister dr. Žerjav, ki je tudi lepo razložil, da v Sloveniji po edini kaplani na slabih farah in upokojeni duhovniki resnično trpijo pomanjkanje. — Tigrovska vlada je znala priporiti lepa mesta in masne dohodke le visokim korarjem ter fistim duhovnikom, ki uganjajo politično hujškarijo. Demokrat dr. Žerjav pa se je pobrigal za tiste duhovnike, ki so podpore resnično potrebni, in ne terja hvaležnosti, niti se ne briga, ali ga bodo še dalje blatili in brezumno besneli proti njemu.

+ Klerikalni tigri so letos tudi republikansko marogastli. Ker so jo z avtonomijo tako zavozili, da si te besede pred volilci niti omeniti več ne upajo, skušajo letos loviti kaline z — republiko. To je seveda nova predrzna sleparija. Može, verjemite, da bomo Slovenci bolj kakor z republiko srečni s tem, da odkidamo klerikalne tigre, ki so največja nesreča slovenskega ljudstva.

+ Naša država pred šestimi leti in danes vedno smo naglašali, da se država ne uredi v 14 dneh in da je treba dosti volje in dela za ureditev. Zamislimo se nazaj za čas prevrata. Na frontah je boj prenehal, vojaki so hiteli domov k svojim dragim, da jih zopet vidijo in da primejo za delo, ki je počivalo štiri dolga leta. Kako je bilo takrat, sami dobro veste. Vagoni vsi brez šip in luči, prodajalne vse prazne, najpotrebnejše reči vse na karte, samo denarja pa na kupe. Vse je hitelo, da se čimprej dosežeta red in pravica, ki sta takrat silno trpela. Ropanje in tatvine so bile na dnevnem redu. Ljudje so hodili napol goli in bosi okrog. Danes je že vse to izginilo. Da se je to zgodilo, je bilo treba delati, ne pa zabavljati kakor naši klerikalci. Če bi vlada držala samo roke križem, ne bi bilo danes že takega reda, kakršen je. Seveda je še polno napak, ki se

Kandidatske liste Narodnega bloka za volilno okrožje Ljubljana - Novo mesto

Načelstvo JDS je na svoji seji v posredeljek potrdilo od posameznih okrajnih organizacij sklenjene kandidature JDS na listi Narodnega bloka ter obenem formalno izvršilo od vseh organizacij enodušno izraženo željo, da bodi nosilec liste minister dr. Gregor Žerjav.

Ker je z dovršitvijo dela državnega odbora ter razglasom volišč pričel teči zakoniti rok za vlaganje list, so predstavniki Narodnega bloka v torek izrekli ljubljanskemu deželnemu kot volilnemu sodišču kandidatno listo Narodnega bloka za volilno okrožje Ljubljana - Novo mesto.

Lista se glasi:

NOSILEC LISTE:

dr. Gregor Žerjav,

minister za šume in rude, Ljubljana.

Okraj ČRNOMELJ.

Kandidat: dr. Niko Zupanič, minister n. r., Ljubljana.

Namestnik: Karel Müller, trgovec, Črnomelj.

Okraj KAMNIK.

Kandidat: Franc Pančur, posestnik, Zgornji Tubinj.

Namestnik: Franc Kokalj, kovač in posestnik, Vrhpolje pri Moravčah.

Okraj KOČEVJE.

Kandidat: dr. Ivan Sajovic, posestnik in župan, Kočevje.

Namestnik: Fran Majcen, strokovni učitelj, Ljubljana.

bo do le s krepko voljo opustile. Kadar bo prišla zavest v vsakega posameznika, da je tudi on del države, za katero mora delati in nekaj žrtvovati, bomo najsrečnejša in najbogatejša država na svetu.

+ Bum-bum-bum! Tako zagrmí klerikalni «Domoljub» sleherni teden med svoje backe in jim veže otrobe o tigrovski politiki, o «liberalcih» in o «brezverstvu». «Domoljub» kot glasilo skrahirane tigrovske politike se proti naprednjakom ne more več braniti drugače kakor s tem, da jim očita «brezverstvo». Pribijemo pa, da v Sloveniji ni bolj bogoskrunskega lista kakor je «Domoljub», ki mesto medsebojne ljubezni goji med slovenskim ljudstvom sovraštvo in blazno hujškarijo. Kdor tega ne verjame, naj ga pobožno čita.

Iz Zveze kulturnih društev

ZKD priredi v petek, soboto in nedeljo naslednja predavanja po deželi:

Petek 19. t. m.

Zalog: dr. Fran Čadež, profesor, predava o brezžičnem brzojavu in telefonu ob 8. zvečer v šoli.

Sobota 20. t. m.

Ježica: Stojan Bajič, abs. jurist, predava ob 8. zvečer v šoli o razvoju in postanku verstva, katero bi imel obravnavati pretečno soboto.

Okraj KRANJ.

Kandidat: dr. Albert Kramer, novinar, Ljubljana.

Namestnik: Dragotin Lapajne, posestnik in trgovec, Žiri.

Okraj KRŠKO.

Kandidat: Jožko Pfeifer, župan, Krško.

Namestnik: Alojzij Šribar, posestnik, Ardro pri Raki.

Okraj LITIJA.

Kandidat: dr. Joža Bohinjec, podravnatelj delavske zavarovalnice, Ljubljana.

Namestnik: Valentin Urbančič, priwatni nameščenec, Ljubljana.

Okraj LJUBLJANSKA OKOLICA.

Kandidat: Fran Zebal, posestnik in trgovec, Rudnik.

Namestnik: Rafael Ipavec, živinovozdravnik, Vrhnika.

Okraj LOGATEC.

Kandidat: dr. Albert Kramer, novinar, Ljubljana.

Namestnik: Dragotin Lapajne, posestnik in trgovec, Žiri.

Okraj NOVO MESTO.

Kandidat: dr. Niko Zupanič, minister n. r., Ljubljana.

Namestnik: Karel Müller, trgovec, Črnomelj.

Okraj RADOVLJICA.

Kandidat: Josip Ambrožič, izdelovalec gredež, Ljubno.

Namestnik: Janko Ravnik, tovarniški delavec, Jesenice.

Šiška: dr. Fran Čadež, ob 8. zvečer v gostilni g. Štepica o zemeljskih katastrofah.

Trbovlje: Anton Podbevšek ob 5. popoldne o miselnem razvoju evropskega človeštva. Več razvidno na plakatih.

Nedelja 21. t. m.

Grosuplje: Milan Cimerman v Gasilnem domu ob 9. dopoldne o davkih in taksah.

Borovnica: prof. Nande Marolt v Sokolskem domu ob pol 8. zjutraj o pomenu sokolstva med Slovani.

Mojstrana: Lovro Tepina, ravnatelj podkovske šole, ob 8. zvečer o prvi pomoči živini v sili.

Jarše: Anton Likozar pri G. Marinšku ob 3. popoldne o splošnih gospodarskih vprašanjih.

Šmartno pri Litiji: Vladimir Kuret, ok. ekonom, o splošnih gospodarskih vprašanjih. Več na plakatih.

Vrhnika: Josip Zupančič v sokolski dvorani ob 3. popoldne nadaljuje s svojim tam običajnim predmetom. Več na plakatih.

Jasnejše o vseh tu navedenih predavanjih je za posamezne kraje razvidno na plakatih in lepakih, ki so bili pravočasno razposlani v vse gori navedene kraje. Opozorjamo interesente na vsa ta predavanja in vabimo, da se jih v svojem interesu vsakdo udeleži.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

«Mrtva straža» pride po vrsti. Le potrpite.

Iz demokratske stranke

V nedeljo 21. t. m. bo v Grosupljah sestanek somišljenikov JDS in vseh prijateljev, ki žele enotnega nastopa pri volitvah. Na sestanku bo poročal srečni kandidat g. Zebal, trgovec in posestnik v Rudniku ter gospod Ivo Berščak. Sestanek bo ob 10. uri dopoldne. Lokal bo pravočasno javljen. — Istega dne popoldne bo sestanek v St. Jurju pri Grosupljem, katerega se istotako udeleži g. Zebal.

Tedenske novosti

* Božična številka «Domovine» bo izšla prej kakor običajno in z jako bogato vsebino. Tiskala se bo v večji nakladi, na kar zlasti opozarjamo trgovce in druge, ki si žele uspešne reklame za prodajo ali nakup kakega blaga. Oglas, ki bo v božični številki «Domovine», mora imeti uspeh.

* Rojstni dan kralja Aleksandra. V sredo se je po vsej državi na svečan način obhajal rojstni dan našega kralja Aleksandra. Povsod so se vršile svečane službe božje, v državnih uradih je počivalo delo in prebivalstvo je okrasilo svoje hiše z državnimi in narodnimi zastavami.

* Kraljeva dvojica v Skoplju. Kraljeva dvojica se je mudila te dni v raznih krajih južne Srbije. V petek popoldne je kraljeva dvojica dospela v Skopje, kjer je bila navdušeno pozdravljena od tisočere množice. Zvečer je priredil kralj v Skopju večerjo, na katero je povabil zastopnike mestne občine, katerim je izročil 25.000 Din za občinske reveže ter poslal v Dom sirot za vsako dete posebno darilo.

* Vesele božične praznike in srečno novo leto žele vsem čitateljem «Domovine» slovenski fantje, služeči v konjički gardi v Beogradu: Jernej Mak (Šoštanj), Tone Omladič (Braslovče pri Celju), Emil Kolman (Radovljica), Ivan Mesarič (Makole pri Poljčanah), Jernej Susman (Prevalje), Ivan Kecl (Crnuče pri Ljubljani), Jožef Tekavec (Št. Ilj pri Mariboru), Ivan Šuster (Braslovče pri Celju), Jos. Jelovšek (Vrhnika pri Ljubljani) in Ivan Sevnik (Celje).

* Vesele božične praznike in srečno novo leto žele slovenskim fantom, posebno pa dekletom ter sploh vsem čitateljem «Domovine» vojaki bolničarske čete v Ljubljani: Franjo Kristan (Hlebece-Lesce), Alojzij Šmid (Koritno), Franc Strehovec (Vodice), Leop. Mlakar (Stari trg pri Ložu), Karel Krašna (Vrhnika), Rudolf Telban (Borovnica), Franc Čufer (Nemški Rovt-Bohinj), Henrik Esik (Makole), Jožko Vašl (Krško ob Savi), Feliks Vogrin (Sv. Martin pod Vurberkom), Anton Crnovša (Sv. Katarina-Rogaška Slatina), Franc Karba (Nunska graba), Franc Ile (Črešnjice-Krško), H. Hribernik (Slovenska Bistrica), Jakob Bider (Bukovica), Franc Trobeyšek (Stranje pri Kamniku), Fr. Trudu (Nadlesek), Jakob Žunič (Cven pri Ljutomeru), Jožko Zupan (Podbrezje), Alojzij Zagar (Velesovo), Franc Dagarin (Bitnje pri Kranju), Jože Arh (Ribno), Janez Šumrada (Kozoršče pri Ložu), Jožko Vičič (Cerknica), Franc Ruparčič (Loški potok), Valentin Stare (Bohinj), Jože Šmalc (Ribnica), Avgust Huš (Sv. Katarina pri Trbovljah), Franc Plevnik (Tomačevo).

* Vesele božične praznike ter srečno novo leto voščijo slovenskim orožnikom preko-mandirani orožniki slovenski v Srbiji. — Zdravo!

* Za ravnatelja ljubljanske železniške direkcije je imenovan dr. Jakob Borko.

* Odprava potnih vizumov za Italijo. Med italijansko in jugoslovansko vlado se zadnji čas vrše pogajanja za odpravo potnih vizumov. Ta odprava se bo najbrže izvršila že začetkom prihodnjega leta. Slična pogajanja se vrše tudi med drugimi državami.

* Glasilo Samostojne kmetijske stranke v mariborski oblasti. V Mariboru je začel izhajati tednik «Severna Straža» kot glasilo Samostojne kmetijske stranke, ki jo vodita gg. Josip Drogenik in dr. Bogomil Vošnjak. Oba sta se, kakor znano, pridružila Narodnemu bloku.

* Kmetijsko orodje za revne invalide. Ministrstvo za socialno politiko je izdalo naredbo, po kateri se večja množina kmetijskega orodja razdeli med najbolj potrebne vojne invalide.

* Povratek vojnih ujetnikov iz Rusije. V Split je prispel iz Jokohama velik francoski parnik «Portos». Na krovu je bilo 350 ruskih beguncev iz Šangaja, med njimi tudi 4 Jugoslovenci, bivši vojni ujetniki.

* Razpust komunistične rudarske organizacije. Notranje ministrstvo je odredilo razpust Zveze rudarskih delavcev v Trbovljah kakor tudi njenih podružnic v Zagorju in Hrastrniku.

* Sneg v Beli Krajini. Pišejo nam: V noči 9. t. m. je pobelil sneg drugič Mirno goro in Sinjo goro. Tretjič ga pa bodo poslali gotovo tudi v dolino.

* Nov slovenski zdravstveno-propagandni list. List «Zdravje», ki ga je izdajal inspektor ministrstva narodnega zdravja v Ljubljani kot slovenski prevod enakoimenega srbskega lista, je prenehal izhajati. Namesto tega lista se bo izdajal list «Zdravje» z originalnimi članki ter bo izhajal ko priloga lista «Prehod». Sodelovali bodo v listu priznani strokovnjaki, uredništvo pa je prevzel predstojnik Higijenskega zavoda dr. Pirč.

* Izločitev iz poštnega okoliša št. Vid nad Ljubljano. S 1. januarjem 1925. se izloči vasi Spodnje Pirniče in Vikerče iz okoliša pošte št. Vid nad Ljubljano in prikljopi okolišu pošte Medvode. Pošilke za ta dva kraja se bodo dostavljale na dom vsak dan razen ob nedeljah.

* Potres. V petek zjutraj okrog pol 5. se je v Ljubljani čutil močan potresni sunek, trajajoč tri sekunde, kateremu je kratko nato sledil manjši sunek. Kakor nam poročajo, se je potres čutil v istem času v Celju, Mariboru, Zirih, Gori, Velikih Laščah, Ribnici, Sodražici in gotovo tudi v mnogih drugih slovenskih krajih, odkoder pa sicer nismo dobili poročila. Mnogo močnejše so občutili ta potres v Trstu in drugih krajih Julijske Krajine, kjer so ponekod razpokali zidovi hiš.

* Trojčke je porodila kmetica Milka Boturovič v Popovem polju v Hercegovini. Vsi trije dečki so krepko razviti in zdravi. Tudi mati se počuti dobro.

* Farbarski tečaj imajo sedaj v Ljubljani pri klerikalnih društvih. V ta namen so poklicali z dežele fante in jim dali masine podpore — ne vemo seveda, na čigav račun. Ko bodo ti fantje dovolj prefarbani, bodo morali potem duhovščini pomagati pri farbanju. Ljudstvo odpira oči in ne sede več na vsak lim. Zato je treba pomočnikov duhovščini. S tujo roko je lahko kače loviti.

* Samomor ali nesreča. V torek so našli pri izhodu predora v Lajtersperku pri Mari-

boru brezposelnega natakara Ivana Laha na tiru mrtvega. Vlak ga je močno razmesaril. Domneva se, da je izvršil radi nezaposlenosti samomor, ni pa tudi izključena nesreča.

* Velika poneverba v Celju. V veletrgovini Rudolf Stermecki so te dni odkrili veliko poneverbo blaga, katero sta že dalje časa izvrševala poslovodja tvrdke Fran Sorman in trgovski sluga Marek. Oba sta aretirana.

* Vlomi v podružnico Jadranske banke v Kranju. V noči od sobote na nedeljo so neznan storilec vlomili v prostore podružnice Jadranske banke v Kranju. Prevrtali so veliko blagajno z modernim vlomilskim orodjem, vendar pa niso prišli do pravega plena. Isto noč je bilo vlomljeno tudi pri gostilničarjih Kumru in Jelenu. Prvemu so odnesli nekaj slanine, pri drugem pa pobrali nekaj obleke.

* Morilec očeta. Posestnik Ivan Ogulin s Hriba v Beli Krajini se je pred leti izselil v Ameriko, da si prihrani nekaj denarja. Doma so ostali žena in otroci. Matj pa vzgoji otrok ni posvečala dovolj pozornosti, in ta okolnost je možu, ki se je nedavno vrnil iz Amerike, povzročila obilo skrbi. Te dni je prišlo v hiši do prepira med možem in ženo. Ob tej priliki pa je 19letni sin Anton pograbil kuhinjski nož in z njim očeta dvakrat zadel v srce. Mož je podlegel težki poškodbi. Sina so orožniki aretirali in izročili sodišču.

* Smrtna obsodba pred mariborsko poroto. Pred mariborsko poroto sta se zagovarjala radi umora 97letnega prevzitarja Franca Puntigama iz Lahoncev pri Ormožu Jožef in Barbara Benko. Jožef Benko je obsojen v smrt na vešalih, a Barbara Benko na 12 let težke ječe. Tretji osumljenec, Franc Obrhan, je bil oproščen.

* Prijeti vlomilci. Policija je aretirala Jakoba Frasa iz Kamnice, Angelo Punčuh ter železniškega uslužbenca Strmška, ki so izvršili vlom pri mariborskem trgovcu Navršniku. Eden vlomilcev, Punčuh, je pobegnil.

* Morilec lastne žene na smrt obsojen. Pred ljubljansko poroto je bil v smrt na vešalih obsojen Simon Naglič, posestnik iz Spodnjega Bernika pri Kranju, ker je ustrelil lastno ženo. Simon Naglič je znan v svojem kraju vobče kot sirovinar, ki je često na zverinski način mučil ženo.

* Roparski umor v Studencih pri Mariboru. Te dni so našli v Studencih pri Mariboru umorjeni v lastnem stanovanju ženo čevljarja Mikla in njeno petletno hčer. Izginil je tudi Mikl, ki ga doslej še niso našli. Najbrže je tudi umorjen. Največ s pomočjo pomočnika Svenška se je posrečilo priti na sled, da je morilec Ivan Zlahtič z Brega pri Ptujju. Pri njem so našli tudi razne ukradene predmete. Zločinec Zlahtič je aretiran.

Iz raznih krajev

* Na Javorniku je v noči 9. t. m. prišel v tovarno Kranjske industrijske družbe neznan tat in ukradel 7 metrov dolg in 8 cm širok gonilni jermen, vreden 2000 Din.

* V Mošnjah je letos že tretjič nastal požar. Pogorel je kozolec posesinice Marije Odar, v katerem je bila spravljena semenska detelja. Požar je nedvomno zanehala hudobna roka. Storilec pa doslej še ni znan.

* V Malešah pri Sladki gori je Alojzij Strašek zažgal hišo svoji sestri Jožefi Gobec. Hiša je deloma pogorela. Škoda znaša nad 20.000 Din. Strašek je po požigu pobegnil.

Tigri brez korit

Cuj, odkod so ti glasovi?
Kdo zdihuje, kje je skrit?
Kdo ječi kot pod okovi? —
To so tigri brez korit.

Krvavijo srčne rane,
ker postavljeni so v kot,
skrivajo napake znane
ter dolžijo druge zmot.

Spet lovijo svoje «drage»,
ki jim hrbet kažejo;
kličejo iz pekla vrage
ter hinavsko lažejo.

Ko so ob koritih bili,
ni jim bilo ljudstvo mar,
davkov so mu navalili —
kje je bil ljubezni žar?

Pozabili so obljube,
zatajili svoj program,
zdaj pa spet de le poljube
«ljubljenim» možem, ženam.

Ljudstvu pa je dobro znano,
da je tiger mačje zvit,
da z dobrikanjem bo konec,
ako pride do korit.

Amicus.

Za smeh in kratek čas

Z ulice.

Mož: «Povej mi, kako moreš nositi v fri-
zuri tuje lase, ki jih je imela na glavi že
druga ženska. Ali te ni nič sram?»

Žena: «No, ali je tebe kaj sram, ko nosiš
čevlje iz kože, ki jo je že imel na sebi vol?»

Ta pa zna.

Tržačan Žovani in Ribničan Jaka sta vo-
zila čebulo. Nenadoma pridirja avtomobil,
katerega se je konj tako prestrašil, da je
divje zdiral z vozom naprej, a oba voznika
pustil sama na cesti.

Jaka se je strašno togotil, češ, kako je
konj neumen, da se take reči tako pres-raši.
Žovani, ki bi razjarjenega Jaka rad potola-
žil, pa mu reče: «Kaj bi še ga kudiča konj
voža brez konja ne ustrašu, šaj bi še ga tudi
ti batj moža brez glave...»

Kaj je bolje?

Boltežar: «Kaj bi imel rajši: en milijon
ali deset hčerk?»

Gašper (premišljuje nekaj časa, nato pa
reče): «Deset hčerk.»

Boltežar: «Kako to?»

Gašper: «Ko bi imel en milijon, bi si jih
želel še več; če bi pa imel deset hčerk, bi mi
bilo dovolj...»

Tako je.

Uršula, žena Ožbovta Šveglje si je do-
mišljala, da prav lepo poje, čeprav njeno
popevanje ni baš očarovalo onih, ki so jo
moral poslušati.

Podobni občutki so spreletevali tudi sreč-
nega Ožbovta, kadar je ženkico prišlo po-
pevajoče razpoloženje. Nekoč zvečer je ho-
tela uspavati jokajočo hčerkico, pa je zakro-
žila neko uspavanko. — Ožbovt nekaj časa
posluša s priznanja vrednim samozatajeva-
njem, nato pa se odreže: «Pusti, stara, pusti,
boljše je, če se deré samo eden...»

Nadlegovanje.

Potoval je neki general v toplice, da si
izleči revmatizem. Sedel je v vlak, si prižgal
cigaro ter zatopil v časopis. Na eni prvih
postaj je vstopil neki Žid, se nekaj časa obi-
ral po kupeju, nato pa zasedel klop nasproti
generalu. Vlak je zažvižgal in se pognal
naprej, a Abrahamov sin je tiho povprašal:

«Gospod general, kam potujete?»

«V toplice,» je odgovoril general, ne da
bi pogledal, kdo ga ogovarja.

«Prosim lepo, zakaj potujete?»

«Da si izlečim revmatizem.»

«Pokorno prosim za cigaro.»

«Izvolite.»

Žid je popadel cigaro in jo popušil do
prihodnje postaje, kjer je izstopil. Slučaj pa
je hotel, da je na isti postaji vstopil drugi
Žid ter sedel is'otako nasproti generalu.

«Gospod general, dovolite, kam potu-
jete?» je vprašal drugi Abrahamov sin.

«V toplice,» je odgovoril general, ki tudi
sedaj ni pogledal, s kom ima čast govoriti.

«Zakaj gospod general?»

«Da si izzdramim revmatizem.»

«Ali bi ne mogli posoditi eno cigaro?»

«Izvolite.»

Žid je baš vzel cigaro, ko je vlak obstal.
Hitro je stopil iz kupeja ter prepustil pro-
stor debelema župniku, ki je hotel takoj na-
vezati razgovor z generalom.

«Gospod general, ali smem vprašati, kam
potujete?»

Generalu, ki je mislil, da ga nadleguje
ves čas ena in ista oseba, je bilo sedaj do-
volj. Vstal je ves razburjen ter zakričal nad
nič hudega slutečim svečenikom: «Potujem
v toplice, da si izzdramim revmatizem, evo,
izvolite tri cigare, pa hodite z vragom!»

MALI OGLASI

Naprodaj radi preselitve

lepo kmečko posestvo, čisto v ravnem, z
jako rodovitno zemljo. Pojasnila daje lastnik

Andrej Drobež

Cadreže pri Št. Jerneju, p. Bela cerkev,
Dolenjsko.

Sedaj je dobro! pravi mož, ko mu je nje-
gova pametna žena zdrgnila hrbet in ude s
Fellerjevimi bolečinami olajšujočim Elsa-
fluidom. Imate li bolečine v udih, nadoh,
glavobol, zobobol, grčice? Ali trpite na sla-
bosti, slaben spanju, nervoznosti? Poizku-
site Fellerjev Elsa-fluid, ki vam bo v hudih
dneh dober prijatelj. Zavoj s 6 dvojnimi
ali 2 specialnima steklenicama z zavojnino
in poštnino za 62 Din pri lekarni Eugen

V. Feller v Stubici Donji, Erišatrg 360,
Hrvatska.

Je li prenehanje bolečin vredno ene poizkušnje?

Potem ne toži, temveč poskušaj. LEKARNARJA
FELLERJA ELSA-FLUID. Imaš li bolečine v
obrazu? Po vsem telesu? Muči te li revmati-
zem, glavobol, zobobol? Ako si preobčutljiv
proti mrzlemu zraku, ti bo drgnjenje z Elsa-
Fluidom olajšalo bolečine, te okrepilo in osve-
žilo. Znotraj za želodec, pri krčih, bolečinah
nekoliko kapljic na sladkorju. Mnogo izdatneje
in boljše delujoče kot francosko žganje, najboljšo
sredstvo te vrste! Z zavojnino in poštnino vred
stane:

1 zavoj s 6 dvojnimi ali 2 special. stek. 62 Din.
2 zavoja s 6 dvojnimi in 2 special. stek. 96 Din.
3 zavoji s 12 dvojnimi in 2 special. stek. 130 Din.
6 zavojev s 18 dvojnimi in 6 special. stek. 240 Din.

Naročila naj se natančno naslove na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
v Stubici Donji, Erišatrg 360, Hrvatska.

Za dopolnitev zavoja se priporočajo: ELISA KROG
LICE, mila odvajalno sredstvo z doblim uspehom
ELISA RIBJE OLJE krepi slabo otroke in odrasle

JOHAN
se dobi
v vseh specerijskih
prodajalnah

Lovci, gozdarji, delavci, priporočamo Vam,
da si kupite

obleke,

pelerino, suknje, hlače, dežne plašče iz gu-
me, vsakovrstno perilo po najnižji ceni le pri
konfekcijski industriji

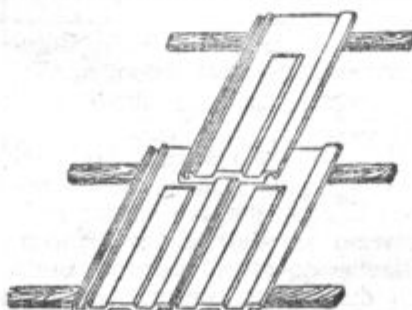
Drago Schwab, Ljubljana

Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in
dečke. Zahtevajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštnem povzetju.
V lastni režiji se izdelujejo usnjeni (kožni) rekaldi,
hlače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

Miklošičeva c. 13

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne, d. d. v Ljubljani

prej VIDIC-KNEZ, tovarne na Viču in Brdu

»dijo v poljubni množini, takoj dobavno, najboljšo preiz-
kušeno metodo strešnikov, z eno ali dvema zareza, kakor
tudi bobrovcev (biber) in

zidno opeko.

Na željo se pošljeta takoj popis in ponudba!